

Miguel Beato

"Seria bo disposar d'una estructura parlamentària que tutelés la producció científica" (Miguel Beato, director del Centre de Regulació Genòmica)

[\[Vegeu el vídeo amb la seva proposta per al Pacte\]](#)

Resum de l'entrevista

Miguel Beato valora de forma molt positiva el Pacte Nacional per a la Recerca i la Innovació per fer front a la inestabilitat política i la manca de capacitat executiva dels polítics. És important que el Pacte contempli el mig termini per garantir que no hi haurà cap canvi de rumb radical que malbarati tot l'esforç realitzat. Ara per ara, no hi ha cap mena de seguretat a mig termini. Al CRG, per exemple, encara no tenen pressupost assignat per al 2008 però, per contra, se'ls exigeix un Pla Estratègic.

Segons ell, seria bo disposar d'una estructura parlamentària que tutelés la producció científica.

Actualment, hi ha un lapse de 7 o 8 anys entre la recerca bàsica i un producte final –en els casos en què s'hi arriba-. Però una inversió clara i decidida hauria de traduir-se en benestar.

En qualsevol cas, des de la posició privilegiada del CRG, Beato afirma que iniciatives com aquest Centre, la seva bona marxa i un creixement sostingut han activat el país, que Espanya mira a Catalunya amb enveja i que Catalunya s'està posicionant per competir.

Creu que la principal feblesa del sistema rau en la classe política, que pateix una manca important de cultura científica i de consells assessors operatius. Una altra debilitat és el compromís nul de les empreses. Potser el CRG és una excepció a això, ja que "la Caixa" els acaba d'atorgar 160 beques. Val a dir, però, que el mateix CRG no compta pràcticament amb cap mena de suport de les empreses del seu Patronat.

També apunta com a febleses la poca cultura de l'avaluació, que hauria de ser experta i que no s'està fent bé –potser perquè moltes vegades s'avaluen estructures funcionamentals de les quals no es pot acomiadar ningú, explica- i la dispersió: a Catalunya s'han creat en els darrers anys, en molts casos per motius polítics, gairebé 40 centres de recerca i només un 50% són competitius.

Demana que els mitjans de comunicació es converteixin en un element de promoció de la ciència, en el sentit de donar a conèixer a la societat què fan els científics perquè la gent té por d'allò que no coneix.

Una gran força de la recerca i la innovació a Catalunya és la biomedicina, per tota la clínica que hi ha al darrera. També, valora molt el sector dels serveis i en destaca, per exemple, la gastronomia. Si s'assolís en ciència el mateix nivell de professionalitat que en la gastronomia, seriem al capdavant d'Europa.

Considera que els incentius fiscals a les empreses innovadores són bàsics per potenciar la innovació a Catalunya. Hi ha d'altres països –com ara Singapur, la Xina o Taipei- que això ja ho estan fent molt bé: paguen a les empreses per que s'hi instal·lin.

Una altra manera d'obtenir recursos seria un model que funciona a l'estranger però no pas aquí perquè hi ha un buit legal. Es tracta de poder obtenir donacions, ingressar-les en un compte bancari i usar-ne els beneficis per finançar-se. És el model de l'"*endowment*".

El cofinançament públic de les innovacions empresarials també resulta fonamental. A Catalunya es fa amb comptagotes. Fa la impressió que encara no hi ha el convenciment que la ciència genera benestar.

La formació per a la innovació esdevé cabdal i aquesta és justament la missió del CRG, un centre de formació de científics a nivell de doctorat, de "postdocs" i de caps de grup, amb una estada limitada a 5 o a 9 anys i només indefinida per als investigadors *senior*, encara que condicionada a l'avaluació constant.

Un altre element fonamental és incentivar una cultura que premiï la capacitat de risc perquè a Catalunya el fracàs es castiga molt.

També és important tenir en compte l'entorn econòmic de la globalització. Beato assenyala que, a Catalunya, la indústria farmacèutica aniria millor si tots els laboratoris es fusionessin, com es va fer a Suïssa, el país líder d'aquesta indústria. S'hauria de seguir aquest model. La indústria local no té força i no atreu la força investigadora. S'ha de fer un canvi estructural i l'aposta per la recerca bàsica és fonamental perquè és la que genera el coneixement.

D'altra part, a Catalunya hi ha molt poc capital risc.

Pel que fa al tipus d'iniciatives per potenciar la recerca a Catalunya, està d'acord amb definir amb claredat la carrera dels professionals de la recerca sempre i quan no sigui igual per a totes les especialitzacions i que compti amb pautes transparents i avaluades.

Creu que es van incrementant sostingudament les aportacions públiques per a R+D i que, en qualsevol cas, pot ser perillós fer reposar una part del finançament de les universitats en la seva capacitat de transformar coneixement en iniciatives de creació de valor econòmic i social, perquè hi ha centres de molta qualitat però la transferència de valor no es fa sempre a la universitat.

[avis legal sobre el web](#)

© 2004 Generalitat de Catalunya